

Thay Lời Kết

Ông trời mà dân tộc Việt Nam luôn luôn kính sợ và cầu xin; từ vua quan đến thú dân, kẻ giàu sang hay người nghèo hèn, trai gái, già trẻ lớn bé đều biết Ông Trời. Là Đấng chủ tể tạo nên vũ trụ vạn vật; có quyền năng tuyệt đối, thưởng phạt công minh. Cho nên sách Nho có câu: Thuận Thiên giả tồn, Nghịch Thiên giả vong. Thuận với Trời thì còn, nghịch với Trời thì mất.

Ông Trời của người Việt Nam, Dieu của người Pháp, God của người Mỹ đều là một. Chúa Jêsus Christ là Đức Chúa Trời, Kinh Thánh là lời của Ngài và niềm tin Cơ-đốc là con đường duy nhất đến với Đức Chúa Trời.

Qua 10 câu hỏi và trả lời trong quyển sách này, tôi nghĩ chúng ta có thể thấy được rằng: Đức Chúa Trời hiện hữu và Ngài là Đấng đã tạo dựng nên vũ trụ này, trong đó có loài người chúng ta. Chúa Jêsus Christ là Đức Chúa Trời, Kinh Thánh là lời của Ngài và niềm tin Cơ-đốc là con đường duy nhất đi đến Đức Chúa Trời.

Nếu quý vị và các bạn là những người vẫn chưa tin vào sự hiện hữu của Đức Chúa Trời, quý vị và các bạn có thể nói rằng: *“Nếu Đức Chúa Trời hiện hữu thì tại sao tôi lại không thấy ngài? Tôi chỉ tin vào điều gì mà tôi có thể cảm nhận được qua năm giác quan của tôi mà thôi, nghĩa là khi nào tôi: (1)Thấy; (2)Nghe; (3)Ngửi; (4)Ném; (5)Rờ được; thì tôi mới tin.”*

Thưa quý vị và các bạn, câu nói *“Tôi thấy được thì tôi mới tin.”* Riêng câu này thì đã có sự mâu thuẫn rồi. Vì câu này các bạn không thể thấy, nghe, ngửi, ném và rờ được, nhưng các bạn tin rằng câu này đúng. Đối với Đức Chúa Trời thì cũng vậy, các bạn không thấy Ngài, nhưng Ngài hiện hữu. Hơn nữa có nhiều điều mà chúng ta không thấy được nhưng chúng ta tin rằng chúng hiện hữu, chẳng hạn như: Sức hút của nam châm, sức hút của trọng lực, dòng điện lực. Đạo đức luân lý: Như công bình, yêu thương, những điều này chúng ta không thấy trực tiếp được, nhưng chúng ta biết chúng hiện hữu; chúng đúng với lẽ thật.

Nếu Đức Chúa Trời không hiện hữu, thì cuộc đời chỉ là vô nghĩa. Một vị vua khôn ngoan nhất, giàu có nhất, uy tín nhất, quyền năng nhất, thành công nhất, và cũng hưởng sự khoái lạc nhất. Nhưng cuối cùng thì ông nói rằng:

“Ta chẳng từ điều gì mắt mình ước ao, cũng chẳng cấm điều gì lòng mình ưa thích; vì lòng ta vui vẻ vì mọi công lao của ta; và đó là phần ta đã được trong mọi công lao ta. Đoạn ta xem xét các công việc tay mình đã làm, và sự lao khổ mình đã chịu để làm nó; kìa, mọi điều đó là sự hư không và theo luồng gió thổi, chẳng có ích lợi gì hết dưới mặt trời.” (Truyềnđạo.2:10-11)

Mặc dù loài người là loài hiểu biết nhiều hơn tất cả trong mọi sinh vật; nhưng chỉ có loài người là đặt ra những câu hỏi chẳng hạn như: Chúng ta từ đâu đến? Chúng ta đang làm gì ở đây? Và rồi chúng ta sẽ đi về đâu? Loài người đã cố gắng giải đáp qua những tiến trình lịch sử, nhưng những câu hỏi này vẫn còn thắc mắc cho đến ngày nay.

Khoảng 150 năm nay, từ khi kiến thức gia tăng, con người đã trả lời những câu hỏi này mà không dùng đến Đức Chúa Trời. Những câu trả lời đã đem lại cho con người thay vì vui mừng và hy vọng, ngược lại sự buồn thảm và tuyệt vọng, vì cho rằng ta là sản phẩm của Vật Chất + Thời Gian + Sự

Ngẫu Nhiên (Matter + Time + Chance). Và không có một lý do nào cho sự hiện hữu của chúng ta trên mặt đất này cả. Và sự chết là kẻ thù của tất cả con người chúng ta. Có nghĩa là đời sống hiện tại chúng ta hoàn toàn không có ý nghĩa, không có giá trị, và không có mục đích. Chúng ta chỉ có mặt trên mặt đất này một thời gian ngắn rồi sẽ không còn nữa.

Nếu không tin vào Đức Chúa Trời, thì cuộc sống loài người cuối cùng sẽ vô ý nghĩa. Không có sự hy vọng sau khi chết, sự cuối cùng chỉ là nằm trong lòng đất. Đời sống chúng ta cũng như cây đèn cây vậy, chỉ sáng trong một lúc, rồi đời đời tắt đi. Đối với vũ trụ này cũng vậy, các nhà khoa học cho chúng ta biết rằng, các hành tinh trong vũ trụ này đang di chuyển cách xa nhau, và nó từ từ mất đi năng lực và trở nên lạnh hơn, cuối cùng thì những ngôi sao sẽ cháy và vũ trụ sẽ trở thành đen tối. Cho nên chẳng phải con người mà vũ trụ cũng vậy.

Nếu một người qua đời và cuối cùng không còn nữa, thì có ý nghĩa gì cho cuộc đời một người? Đối với người đó, nếu hoàn toàn không có hiện hữu trên mặt đất này thì có ảnh hưởng gì đâu? Chúng ta có thể nói, người đó có ảnh hưởng trên những người khác và lịch sử khi hiện hữu trên đất. Nhưng ý nghĩa về sự hiện hữu của người đó chỉ là một thời kỳ ngắn ngủi thôi, chớ không phải cuối cùng của người đó.

Các nhà khoa học cho biết rằng, cách đây khoảng 15 triệu năm về trước, vũ trụ này khởi đầu bằng một cuộc nổ gọi “*The Big Bang*” (*BUM và có vũ trụ như chúng ta thấy hiện nay*). Thí dụ như cuộc nổ “*The Big Bang*” này không có xảy ra trong quá khứ đi. Thì cũng đâu có nghĩa lý gì, và cuối cùng là không có, cho nên hiện giờ có hay không có, cũng không ăn nhằm gì cả. Đối với con người cũng vậy, có hay không có thì cũng không ăn nhằm gì cả, vì cuối cùng là không có.

Khi một người sắp sửa chết, chúng ta nói rằng, ngủ yên giấc, nhưng thật sự là “*sau khi bạn chết, thì sẽ không còn nữa.*” Sự nghiên cứu của các nhà khoa học để giúp con người hiểu biết thêm về vũ trụ này; sự tận tụy của các bác sĩ để chữa lành các thứ bệnh cho con người; sự hy sinh và giúp đỡ giữa người với người; ; cuối cùng thì cũng không có ý nghĩa gì cả, vì tất cả sẽ không còn nữa; vì tất cả đều trở thành cát bụi; một vũ trụ không có Đức Chúa Trời hay không tin vào Đức Chúa Trời là như vậy đó.

Albert Camus (1913-1960) là một người viết tiểu thuyết nổi tiếng về thần người Pháp, trong quyển tiểu thuyết “*Người xa lạ*” (*the stranger*) ông cho rằng: “*Vũ trụ này không có ý nghĩa gì cả, và không có Đức Chúa Trời để cho ý nghĩa đó.*” Triết gia hiện sinh vô thần Jean-Paul Sartre (1905-1980) nói, “*con người cũng như ở trên một chiếc tàu không bánh lái trôi đi trên biển không bờ bến.*” (*men is a drift in a boat without a rutter on an endless sea*).

Nếu không có Đức Chúa Trời, hoặc không tin vào Đức Chúa Trời thì đời sống không có ý nghĩa nữa, như vậy con người làm gì? Con người sống như là có ý nghĩa vậy. Chẳng hạn như Jean-Paul Sartre lý luận rằng: “*Một người có thể tạo ý nghĩa cho cuộc sống mình bằng cách chọn làm một số điều gì đó.*” Nhưng ý nghĩa này chỉ được vài chục năm mà thôi, rồi thì không có ý nghĩa gì cả. Hơn nữa, ý nghĩa mà một người tạo nên hôm nay, chưa chắc là có ý nghĩa cho ngày mai (*vì nó chỉ có tính cách chủ quan - subjective meaning. Không phải tính cách khách quan - not objective*), và người đó cứ tiếp tục tạo nên ý nghĩa mãi mà không thôi. Hơn nữa, bạn tạo nên ý nghĩa cho mình, và tôi cũng

tạo nên ý nghĩa cho tôi, như vậy ai đúng? Ai sai? Cho nên nếu không có Đức Chúa Trời, không tin vào Đức Chúa Trời thì giá trị đời sống cũng vô ý nghĩa. Không tin vào Đức Chúa Trời, bỏ đi luật luân lý, sẽ dẫn chúng ta đi tìm mãi ý nghĩa cho cuộc đời này và mỗi người một cách thế khác nhau.

Một thế giới không có Đức Chúa Trời, hay là không tin vào Đức Chúa Trời, thì điều ác/xấu và tốt lành cũng không có. Vì tất cả chỉ là sản phẩm của vật chất tiến hóa, phong tục, xã hội và cảm giác mà thôi.

Hitler đã dùng lý thuyết của Darwin và nói rằng: *“Nếu tự nhiên không muốn những cá nhân yếu đuối kết hôn với kẻ mạnh hơn, thì tự nhiên còn càng không muốn một chủng tộc cao hơn (như chủng tộc Đức) lẫn lộn với một dòng dõi thấp kém hơn (như người Dothái). Tại sao vậy? Vì trong trường hợp đó, những nỗ lực của tự nhiên trong hàng trăm hàng nghìn năm qua để tạo dựng một lớp người tiến hóa cao hơn sẽ trở thành vô ích.”*

Nếu không có Đức Chúa Trời, thì việc mà bác sĩ Josef Mengele (*Đức Quốc Xã*) đã dùng những người đàn bà Do Thái đang mang thai trong việc mổ xẻ để thí nghiệm (*vivisection*) thì có gì sai lầm hay độc ác đâu? Nếu một người không tin vào Đức Chúa Trời, thì tại sao Hitler không có phép dùng những người sống để thử nghiệm các loại thuốc?

Có một bà còn sống sót nói rằng, *“Trong trại tập trung đó, đối với những người đảng Đức Quốc xã thì không có luật lệ gì cả. Vì làm đúng theo lệnh cũng bị giết, làm sai cũng bị giết, và không làm gì cũng bị giết.”* Khi một người không tin vào Đức Chúa Trời thì không có luật lệ gì cả, đối với người đó không có gì là đúng hoặc sai cả, chỉ làm theo những gì mình thích. Cho nên trong một thế giới không tin vào Đức Chúa Trời, ai là người xét đoán giá trị đạo đức của Hitler hơn với mẹ Teresa.

Nếu không tin vào Đức Chúa Trời thì hãy sống cho mình, tại sao phải sống cho người khác. Hy sinh cho người khác thật là ngu dại, vì cuộc đời quá ngắn ngủi. Hãy sống cho chính mình rồi chết. Nếu không tin vào Đức Chúa Trời, thì không thể nào đoán xét người gây ra chiến tranh, trộm cắp hoặc giết người là ác. Và cũng vậy, không thể nào khen ngợi sự yêu thương, làm ơn hoặc hy sinh là tốt.

Nếu Đức Chúa Trời không hiện hữu, thì những điều ác của con người sẽ không bị trừng phạt. Và những việc hy sinh cho điều tốt sẽ không có phần thưởng. Nếu không tin vào Đức Chúa Trời thì tại sao tôi lại phải hy sinh cho người khác để không được phần thưởng, cho nên nếu tôi làm điều có lợi cho chính mình thôi, và không cần biết điều đó lành hay ác.

Nếu không tin vào Đức Chúa Trời, thì tại sao tôi lại phải gởi tiền về để giúp những người bị bão lụt ở miền Trung? Tại sao tôi lại phải quan tâm đến họ? Nếu không tin vào Đức Chúa Trời, thì tôi sẽ nói rằng, họ là những người không được may mắn đã sanh ra trong hoàn cảnh khổ sở, và những người đã bị lũ nước lôi cuốn đi là những người may mắn hơn những người sống, vì họ đã được cơn bão lụt giúp họ chấm dứt sự đau khổ của họ, bằng cách là lấy đi mạng sống của họ. Hơn nữa, nếu tôi không tin vào Đức Chúa Trời, thì tôi sẽ cho rằng, những người gởi tiền về để giúp những nạn nhân là những người ngu dại. Vì Đức Chúa Trời không hiện hữu, cho nên trong lúc sống mấy chục năm trên mặt đất này, tôi phải làm lợi ích cho chính mình, sống cho chính mình, không thương tiếc một ai, không hy sinh cho một ai, mà chỉ có chính mình mà thôi.

Đối với những người vô thần, thì không một lý do nào để hy sinh, giúp đỡ hay là thương xót cho người khác cả. Nhưng ai có thể sống với một triết lý như vậy được? Không một ai cả.

Nếu không tin vào Đức Chúa Trời, thì một người sống như Hitler hay là mẹ Terresa cũng không ăn nhằm gì cả. Vì cả hai rồi cũng về một chỗ, cả hai đều vào lòng đất, và cả hai sẽ không còn nữa. Nhưng ai có thể sống phù hợp với một triết lý như vậy? Triết lý không có Đức Chúa Trời, hoặc không tin vào Đức Chúa Trời.

Thưa các bạn, chỉ có Đức Chúa Trời mới có thể ban cho bạn một sự sống đầy đủ ý nghĩa mà thôi; và chỉ có niềm tin Cơ-đốc mới có thể trả lời cho các bạn biết những câu hỏi: Con người từ đâu đến? Ở đây để làm gì? Và rồi sẽ đi về đâu? Xin mời quý vị và các bạn hãy suy nghĩ và đến với niềm tin Cơ-đốc.

Nếu quý vị và các bạn có câu hỏi hay thắc mắc thêm về niềm tin Cơ-đốc, xin gửi thư về địa chỉ dưới đây. Xin gửi đến quý vị và các bạn lời của nhà triết học Hy-lạp Socrates (469-399 B.C.) rằng: *“Một đời sống mà không vấn đáp được, thì không đáng sống.”* (*The unexamined life is not worth living*). Đối với niềm tin cũng vậy, *“Một niềm tin mà không trả lời được, thì không đáng tin”*. Hay là *“Một tôn giáo mà không tra xét được, thì không đáng có.”* Thật vậy, đối với niềm tin Cơ-đốc thì chúng tôi có câu trả lời cho các bạn. Cho nên xin bạn hãy thật lòng tìm hiểu, để thật sự có một đời sống đầy ý nghĩa cho chính mình và gia đình. Chẳng những chỉ cho đời sống hiện tại mà thôi, mà còn cho đến đời sau nữa.

Hội Thánh Tin Lành Baptist Hiệp Nhất
(Vietnamese United Baptist Church Of Phoenix)
3100 W. Camelback Rd.
Phoenix, AZ. 85017